

at nøjes med en Trediedel af Bidraget til Administration. Efter Forhandling underhaanden med Ministeriet udsattes det at søge kongelig Stadfæstelse af denne Vedtægtsændring, indtil Vedtægterne var underkastede en almindelig Revision, hvilken Revision med den Fart, der altsaa karakteriserer dette Organs Virksomhed, endnu ikke er afsluttet, men efter Afholdelsen af det almindelige Sagførermøde i Odense 1925 siges at være nærførestaaende — det er jo noget beskæmmende, men maa ske ret naturligt, at saa dygtige Jurister ikke kan blive enige om et Lovforslag.

Ifølge Sagførersamfundets Regnskaber er Forholdet mellem Indtægter og Administrationsudgifter følgende: i 1920 Indtægt 137 800 Kr., Administrationsudgifter 40 200 Kr., altsaa ikke en Gang en Trediedel, 1921 henholdsvis 137 350 Kr. og 74 000 Kr., i 1922 129 400 Kr. og 79 000 Kr., i 1923 134 000 Kr. og 76 000 Kr. (*Fraenkel*: Det gaar den rigtige Vej!) — i 1924 137 700 Kr. og 85 000 Kr., (*Fraenkel*: Storartet! Brillant!). Hvis det ærede Medlem Hr. Fraenkel vil afbryde mig hele Tiden, maa han helst tie stille. Af den sidste Post andrager dog 17 000 Kr. Flytning til nye Lokaler. Under Administrationsudgifter er opført Udgifter til Sagførerraadet, Kredsbestyrelserne, Kontorhold, Lønninger, Rejser, Medlemsbladet med videre, og desuden saadanne ekstraordinære Udgifter som Udgifter til Fuldmægtigkommissionen, til Anskaffelse af Sagførerkapper — ikke Mapper — Udarbejdelse af Prokuratorstandens Historie, Anskaffelse af Haandbøger til Sagførerværelserne i Retterne o. s. v. Det er, hvad jeg har kunnet faa oplyst i den korte Tid, der har været til min Raadighed, men disse Oplysninger i Forbindelse med, hvad det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz fremførte i Gaar, har bevirket, at jeg interesserer mig for denne Sag i den nærmeste Fremtid.

Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Rytter, fandt det uheldigt, at dette Lovforslag paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Udlæg og Udpantning, lettede Politimestrene, men paalagde dem et betydeligt større Arbejde ved §§ 129 og 130 om Politimesterens Pligt til selv eller ved sin Fuldmægtig at møde ved Forundersøgelsen og selv afhøre Vidnerne samt, efter Dommerens Bestemmelse, tillige sigtede i Sagen. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at disse to Paragraffer, 129 og 130, jo ikke er to af hinanden uafhængige Regler, men at Mødepligten kun er en Kon-

sekvens af Afhøringspligten, idet man jo normalt ikke kan overlade en Betjent at foretage disse Afhøringer. Men det er naturligvis rigtigt, at dette Forslag vil medføre en Forøgelse af Politimesterens Arbejde, saaledes som det ogsaa udtrykkeligt er anført i Bemærkningerne. Det er ogsaa rigtigt, at Politimestrene paa Grund af de mange administrative Forretninger gennemaagende har langt mere at bestille end Underdommerne.

Naar jeg dog foreslaar denne Forandring, der altsaa lægger mere Arbejde over paa Politimesteren, er det, som jeg udtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, fordi jeg anser Politimesterens Arbejde i Retten i Anklagemyndighedens Tjeneste som hans egentlige Hovedhverv som Politimester, og det maa det jo blive i lige høj Grad, hvad enten det medfører større eller mindre Arbejde for ham. Hvis Arbejdet bliver for omfattende, saa maa man nødvendigvis søge at lette Politimesteren paa anden Maade. Jeg kan derfor tiltræde det ærede Medlem Hr. Rytters Ønsker i saa Henseende.

Med Hensyn til hans to Forslag i den Retning skal jeg bemærke, at der i Justitsministeriet for Tiden behandles en Sag, i hvilken der fra Finansministeriet er rejst Forslag om, at alle Automobilafgifters Opkrævning, som det ærede Medlem, saa vidt jeg erindrer, udtrykkelig nævnte, overgaar fra Politimesteren til Amtstuen. Det andet Punkt, det ærede Medlem berørte, var Alimentionssager. Jeg formoder, at den ærede Ordfører her sigtede til Forslaget om at lade Normalbidragenes Udbetaling foregaa gennem de kommunale Myndigheder, et Forslag, som har været fremsat i Administrationskommissionen og findes refereret i dens 2den Betænkning, Side 158. Desværre blev dette Forslag kun tiltraadt af to Kommissionsmedlemmer, subsidiært for Købstædernes Vedkommende af 4, medens 14 var imod det — takket være den beklagelige Indflydelse, det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen har paa dette Omraade. Da imidlertid Mindretallets Forslag stemmer med, hvad jeg allerede tidligere selv har foreslaaet i min Bog „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, vil man forstaa, at jeg kan slutte mig til Venstres Ordfører i hans Ønske om Lettelse for Politimestrene ad den Vej, og jeg glæder mig meget over, at det netop er Venstres Ordfører, der slaar til Lyd for at lette Politimestrene med Hensyn til Alimentionssager, slaar til Lyd for at gaa den af mig tidligere som forsørgelsesretskyndig anbefalede Vej, der hidtil har mødt en, synes jeg,